

Աղասի Խաչատրյան 1-ին

Իր նախաբնության ժամանակ սվածին ցուցմունիթերում հակասություններ կան: Ինչդեռ նախաբնության, այնողև էլ դատաբնության ընթացքում սվածին ցուցմունիթերում երբեմ հակասություններ չեն եղել եւ չեն կարող լինել այն դարձ դաստիարակ, որ դրանի բոլորը ներկայացրել են իրականություն՝ ինչդեռ եղել է: Անզամ անմարդկային խուսանգումների ենթակվելով, ես երբեմ չեմ ասել կամ գրել իրականությանը չիաճաղատասխանող որեւէ բան: Բավական է այդ մասին աղատեղեկացնել հասարակությանը՝ փորձ անելով

զարանում եւ 6 ամիս շարունակ բռլոր լրատ-
վամիջոցներով թըրկահարվում էր այդ
հանգամանքը, թե զուգարանում ստուգում
են իմ մատնահետերի առկայությունը: Բայց
երբ հետամնության փորձագետները իմ
մատնահետերը չգտան այդ զուգարանում,
չգիտես ինչու ոչ միայն Տվյալ «փաստա-
րանն» ինձնից ներողություն չխնդրեց, այ-
լիւ այդ զուգարանում իմ մատնահետերի
բացակայության մասին փորձագիտական
եղրակացությանը մանուկի շատ թերեւակի՝
միայն փաստի արձանագրումը բացարձա-
կորեն անհամարժել էր այն աղմուկին, երբ
թըրկահարվում էր, թե այդ զուգարանում

տես տուժող խղանացու, այլ սարսագա հավակնորդ խղանական գործի կողմէ խնդի իրավունքի դաշտում մնալու դեմքու Ստեփան Դմիտրյանը որոշու տուժող եւ ն ընտանիի շահերի ներկայացնելու կոչվու դաշտանը դարտավոր էին նախ եւ առ ծանոթանալ Իրեական գործի նյութերին միայն դրանից հետո, երբ այդ նութերից ելն լով իրավական հիմնավորումներ-առարկա թյուններ ունենային կայացված (կամ կ յացվելի) վճռի նկատմամբ, այն բողոքարկ լու դատաստակամություն հայտնենին: Մին դեռ մաղղ դեռ Իրգործի նյութերին չծանոթա ցած, հայտարարում է դրանց արդյունում ծ

Ուշադիր հետեւելով դատավարության ողջ ընթացքում Դեմիրճյանների ընտանից ներկայացնող Սարգսյանի գործունեությանը, կարելի է հանգել մեն-միակ եզրակացության. կամ նա ինչը, կամ ինչ-որ մեկ ուրիշը նոր առօտեւ միայն մի խնդիր է դրել. ամեն կերպ, ընդիուտ «փաստաբանի» տրամադրանության վերաբերյալ կասկածներ սերմանելու ճանաղարկով ինձ վարկարեկել եւ հասարակության աչում ներկայացնել որպես 27-ի մասին ինչ-որ քան իմացողի: Դանզաման, որը եթե իրեց կոչենի իրենց անումներով, իր հերթին դայմաններ է աղահովում ուղղակի իմ ստանության կազմակերպման հասարակական դաշտերի ձեավորման հա-

Մի «դատահական մահի» հաստրակական դահանգի
ձեւավորման խրնչիկա

դրանով «արդարացնել» իմ աղօրինի ձեր-
քակալության փաստը: Ղեր ավելին՝ զին-
դատախազության որոշ խոսափողեր իրենց
հրադարակումներում, ինչպես մի երկու
տարի առաջ մի կույկակար էր գրում, իսկ օ-
րեւ՝ ոչ անհայտ Աննա Խորաբյանը «Առա-
վելու» թերթում, քանը հասցել են այնուհետ
արսուրդի, թե իր իմ ցուցմունիւներում հա-
կասություններ են եղել, դրա համար էլ ինձ
ծերքակալել են: Մի կողմէ քողած այն, որ իմ
ցուցմունիւներում հակասություններ չեն ե-
ղել, քայլ Ծովական եթե դրանի հետազայում
լինեին էլ, ինչպես կարող էր զինդատախա-
զությունը Ծոյեմբերի 1-ին դեռ ցուցմունի-
չչակած, շենով ավտոմատավորներով ուսու-
կայի ենթարկելով ինձ ծերքակալել՝ են-
թադրելով, որ ասեմ Ծոյեմբերի 1-ին կամ
10-ին եւ կարող է մի ցուցմունի տամ, որը
հակասելու է դեկտեմբերի, ասենի, 21-ին
տայի ցուցմունիին:

Աղասի Եկատոնդյան 2-րդ

Իր Առև Սարգսյանը 2003 թ. հոկտեմբերի 2-ին հենց միջնորդություն Եղեկայացեց փորձանոնքություն անցկացնելու, ես «փախա» Քայաստանից:

Միայն այդովսի ստահող դնդում իմ
խառնելի քաշաբարության մեջ է առաջ գալիք:

Նկատի ունենալով, որ հանրադեսական դատախազության կողեզիան 27-ի գործի անձաված մասը կարձելու որոշում է կայացրել ու դրան հաջորդած եմոցիաներն առեցած եռության սղաօված են, հուսալով, որ սա վերջին անգամն է և այսուհետեւ այլեւ ինձ դարտավորված չեմ զգա դատախանել ամեն հոգեկանի ցնդարանության, նոյս տակահարմար եմ համարում վերջին անգամ դարձարանումներ տալ վերջին տարում ինձ անձի մասին մամուլում իրադարակված իրականությանը չհամադատասխանող մի շատ տղողությունը վերաբերյալ: Պնդումներ, որոնք իրականությանը չհամադատասխանելու հանդեմ, հասարակության մեջ սխալ դատկերացումներ են ձեւավորում իմ անձի վերաբերյալ՝ շարունակելով իմ դեմ ուղղողությունը վարկարեկման այն տեսական գործընթացը որն սկսվելով իմ ադուրինի ձերակալությամբ, առեն ավելի 1ան 5 տարվա դատմություն:

բյօթ է փնտրեն իմ մասնակեցւոք՝ կաս
կածներ սերմանելով իմ անձի վերաբերյալ

Աղասեղեկասվուրյուն 3-րդ

Այս տարվա սեպտեմբեր-հոկտեմբերի «Զորրող իշխանություն» թերի մի քանի համարներուած եղան իրադարակումներ, ըստ որի ես իր ԱՄՆ-ում «Դոկտեմբերի 27-ի կազմակերպիչների մասին ինֆորմացիան տվել ԱՄՆ-ի հառուկ ծառայություններին: Միանգամհյու ասեմ, որ այդ անհերթեալ ու ին հասցեին հերթական գրաւաշական դնդումը չի համադատասխանուած եւ չէ կարող համադատասխանել իրականությանը, քանի որ.

ա) Ես 27-ի կազմակերպիչների մասին, Եթե այդուհի կան, որեւէ տեղեկություն չունեմ Եւ այդ առումով չեմ կարող ինձնից հետաքրություն ներկայացնել որեւէ, այդ բայց ինչոր հայաստանյան, այնոր Եւ ամերիկյան հատուկ ծառայությունների համար: Եվ բնականաբար, այդուհի հանդիպում նրանց ներկայացուցիչների հետ ոչ ունեցել եմ, ոչ կարող եմ ունենալ, ոչ ու դաշտասպասում եմ ունենալ:

թ) ես ընդհանրապես երեւ որեւ երկի այդ բվում՝ նաեւ թէ Դայաստանի եւ թէ Միացյալ Նահանգների հառով ծառայությունների հետ որեւ այլ հարցով նույնությունների ոչ առնչվել եմ, ոչ առնչվուած եմ, ոչ է մտադիր եմ այսուհետեւ երեւ առնչվել: Ասատուած եմ նաեւ հառով Վաճո Միրադեյան Ավետիս Դարությունյանի համար, որի թերեւ գրչով 2002 թվականի հունվարի 31-ին «Դայկական ժամանակ» թերթում տղագրված հոդվածուած հրադարակ ուղարկվեց ինձ Վերագրվող այդ հերյուսաներ, թե իր եւ սեղեկատվություն եմ հաղորդուած Միացյալ Նահանգների ԿԳԿ-ին կամ Վերջինիս տեղեկությունները չեն տարբերվուած իմ հետազոտություններով սացված դատկերներից: Այժմանակ էլ ես հո Դայաստանուած էի: Դա են իմ Ամերիկա գնալու հետ կադ չուներ:

Դաջորդ խնդիրը, որի մասին լուսաբառը

Ված որումը բողոքարկելու մասին: Ամփոփելով, ուզում եմ հարց տալ, թե որտեղից գիտ էի Ստեփան Դեմիրջյանը, որ բեական գործ նյութերին ծանոթանալուց հետո ինքը համաձայն չի լինելու դատախազության կոլեգիայի որոշմանը: Նման դահվածը կարող է ունենալ որեւէ, բացի արդեն միակ օրինականից՝ իրավականից: Ի դեռ, ուզում եմ հիշեցնել, որ սա առաջին դեմքը չէ, երբ այդ դես են Վարդուած: 2000 թ. հունիսին, նախկին 4 ձերքակալվածների, այդ թվում նաև ին ազատ արձակության անմիջապես հետո

թե հենց այն վերսկսվի՝ միջնորդություններ ներկայացնելու նախկին մեղադրյալներ նկատմամբ կրկին թեական գործեր հարուցելու համար։ Դատավարությունը վերսկսվեց քայլ խանի որ նախազահական ընտրություն ներն արդեն ավարտվել էին եւ խաղաֆակա աղմումի անհրաժեշտությունը նվազել, Յու նույնիւ... ճոռացավ մեր հանդեպ թեակա գործ հարուցելու միջնորդություն ներկայացնելու իր մօադրությունը։ Սփեռված եղա նրա հիւռողությունը «թարձացնելու» համա 2003 թ. հուլիսի 3-ին «Դայկական ժամա նակում» հատուկ հրադարակմամբ հիւռեցնել, որ ես իրենից ավելի եմ շահագրգովա այդ միջնորդությունը ներկայացնելու, ու դատարանուն հրադարակայնորեն հնարա վորություն ունենամ դատասխանելու նրա նման միջնորդության համար անհրաժե հիմքերին որպէս ներկայացնելու համար։

մար: Իմիջիայլոց, այդ հանգամանքը նկատել ես ոչ միայն ես, այլև հայաստանյան բաղադրական գործընթացների տրամաբանությունը ընդիհանրապես եւ 27-ի դատավարության շուրջն ընթացող գործընթացների տրամաբանությունը մասնավորապես, հասկանալի կարողացող ցատեր:

Դիւմ թեկուզ Տիգրան Նաղդայանի սղանությունից անմիջապես հետո նախագահի թեկնածու Արտածես Գեղամյանի հարցագրույցը «Դայկական ժամանակին» (8 հունվարի, 2003), որտեղ նա Դայաստանի անվտանգության մարմիններին կոչ էր անում աղահովել իմ անվտանգությունը, քանի որ հաջորդ ահարթեկչությունների դուտենիալ գոհերից մեկը ես կարող եմ դառնալ: Կամ մամուլում առ այսօր հաճախ հանդիրող այդօրինակ կանխատեսումները, թե 27-ի դատավարության ըուրց տեղի ունեցող անհասկանայի մահերի շղթայի հաջորդ գոհերից մեկը ես դեմք է լինեմ: Դրանցից վերջիններից մեկի վերաբերյալ ուզում եմ մի եկուբան ասել:

«Իրավունք» թերթի այս տարվա հոկտեմբերի 26-ի համարի «Կլոր սեղանի» մասնակիցների թվում դատախանելով լրագրողի ուղղակի հարցին, թե ինչ է կարծում այն կադակցությամբ, որ ցամերի ենթադրությամբ 27-ի վկաների խորհրդավոր մահերի շարժում հաջորդ 2 անձանցից մեկը ես եմ լինելու, Դանցադեսական կուակցությունից խորհրդարանի դատզամավոր Լեռնիկ Ալեքսանյանը ասել է քառացիորեն հետեւալը (թերթի հնտերնետային էջից մեջբերում եմ քառացի). «Նախիրի Բադալյանը, որի ա-

տազան՝ Ֆիզիկականի պոռամով, Դոմ հարցականի տակ դրեցին, ինչո՞ւ չի ձեռնարկում իր անվտանգությունն աղահովող խայլեր»: Ծիծաղին կինուր, եթե այստան տիսուր չինք: Զանգի ինձ, որդես Դայաստանի օրինադասական բաղադրությունը, թվում էր, թե իմ անվտանգությունը, որդես Դայաստանի Դանրադեռության բաղադրությունը, տարբեր «դատահական սղանություններից» դաշտանելու է Դայաստանի դետությունը, որի հեխանություններին ներկայացնում է Լեօնիկ Ալեսանյանի կուակցությունն իր Վարչադեսով, կառավարությամբ ու խորհրդարանական մեծամասնությամբ, եւ որի մի անդամն էլ նա ինքն է: Այս դայմաններում մի բնական հարց է ծագուած: Ինչ գործ ունի այս ինտելեկտի ու մատուցության մեջ Լեօնիկ Ալեսանյանը Դայաստանի խորհրդարանում, այն էլ կառավարող կուակցության խմբակցության մեջ, որ դեռ լրագրողներն էլ

Նրանց կարծիք հարցնեին:

Տվյալ դեմում խոսքը միայն Լեռնիկ Ալեքսանյանի մասին չէ եւ հարցն էլ միայն ինձ չի Վերաբերուա: Սա է մեր իշխանությունների դեմքն ու մատողությունը: Լեռնիկ Ալեքսանյանը դարձադիս երեսուրի ինոհիկառուն էր, որը մամուլում ծեսակերպել է եւկրի բաղաւագու նկատմամբ երկրս կլեմտուկրա իշխանավորներին հատուկ այդ Վերաբերմունքու:

ЧИРРЫ РИЧИЛАН,

ԱԱՆ
3.9. Օգտվելով առիթից, ուզում եմ իմ
խորին երախտագիտությունը հայտնել «Դայ-
կական ժամանակ», «Առավոտ» եւ «Ազգ»
թերթերի գլխավոր խմբագիրներին՝ վեցին
տարում ինձ արտահայտվելու հնարավորու-
թյուն ընծեռելու համար:

Չեմ գիտեր ի՞նչ խելմիս
փէց, որ մշածեցի բան մը
գրել հայոց լատնության
եւ հայկական նկարչության մասին։
Կարծում եմ սանչելի գրող Փիքը
Բալամյանի «ճակատագրի սեւ ուլ-
ուն» գիրի ընթեցումը եւ «Ազգ»-ում
տպված Արշի Գորկու մասին իր
գրած հուգիչ հոդվածին բարգմա-
նությունը միևնու խոռվեցին։ Պա-
մաքան չեմ, այնողս որ գրածն ինչ
մը ուսիւ ձեփի կրնա ըլլալ, եթիւ մա-
կերեսային։ Ակսիմ։

ՍԵՐԻ հայերս, հայերն օպումը
այս է հետարրած հայերը, ավելի
միշտ՝ հայեր այս են ուզում իրենց
համար դարձել, թե երվանդից են
իրենի աղբամ երկրագնդի վրա: Այս
հարցը դարձել որևան կարեւոր է չեն
գիտեր, ավելի ուսում գտնում են, որ
անհերթ հարց է: Դայերը միշտ էլ ե-
ղել են երկրագնդի վրա, ուսի հարց,
որ մինչեւ ժամանակ մը նում սա-
կավին չեն ստեղծած հայերն լե-
զում՝ հայկական հանճարի ամե-
նազար արտահայտությունը, որդես-
ոյի իր ժամանակին ծանուցեին հա-
մայն մարդկության երկրագունդի
վրա իրենց ներկայության մասին:
Այնուա որ, եթե ասված չանի, հա-
յերն լզում դադարին խոսել, կր-
նան վսահ ըլլալ, որ էլ ոչ ո՛վ ու-
շարություն կողաքնի մեր վրա եւ
հայերը Վերջնականադես զիրա-
կուրցնեն:

Եւկոր՝ ամենակարեւոր հարցերն մեկը մարմնի (նյութի) եւ հոգիի հարցն էր: Բնությունը մարդուն սեղծած է իրեւ նարմին եւ հոգի, որմեսզի տարբերի մյուս ընչափուներից. այս մասին ուժից հողվածի մը մեջ անդրադարձած եմ, եւ որմեսզի մարդ արարածը կարողանագիտակցիլ իր հոգիին գոյության մասին, բնությունը մարդուն սեղծել երվեստագետ քարտարապետություն, Ակարչություն, թատրոն, երաժշտություն, Խանդակագործություն, դրեզիա, դար), որմեսզի մարդ արվեստի միջոցավ տեսանելի եւ ռուսակերպ դարձնի իր հոգին:

Իսկ հոգին անմահ է: Եթե մարդ
արարածը իր մարմինը փոխանցուած
է իր զավակին մի 70-80-90 տարվա
իր հոգին շատ հեռվից է զայս եւ^ւ
շարժվուած առաջ, եւ այսուհետեւ, ու
եր աշխարհ ենի զայս, մեր նախ-
նիներու հոգիները դիմավորուած
մեզ: Մեր մեծագույն սուրբ Մեսրոպի
մարմինը հողին տակ է Օօական
զուտոած իր աշակերտին՝ Անտոնիու
իշխանի գերեզմանեն ոչ հեռու
քայլ իր ստեղծած հայերեն այրութեա-
նը, որուն ամեն մեկ տառը մեյ-մեն
զուխզգութեց է, անհնար է գերեզ-
ման դմել: Դանձարին մարմինը հո-
ղի է Վերածված, քայլ իր հոգին
կենաճին է եւ մեզ հետ է: Դայու եւ
կեղծեցին, «Ճննդավայրը հոգվուս»
կատո՞ղ Եր 1600 տարի կանգուն մնա-
առանց հայերեն տառերւ: Վերցեւ
միայն իմացա, որ համայն մարդ
կուրյունը, որ խոսուած է հազարավոր
լեզուներով, ստեղծել է ընդամենը
13 այրութեներ, որոնցին մեկն ա-
հայերի ստեղծածն է, եւ ըստել, որ մը
ժամանակ բոլեսեիկները ուզուած են
այդ սրբություն սրբոց հայերեն լե-
զում դրեմել, Ս. Մեսրոպի ստեղծած
տառերը լատինական տառերով փո-
խարինելով Մակինցյան հոգությա-
ութիղը արարածի ջաներու: Մար-
կարո՞ղ է այս աստիճան ունագործ-
ուալի: Ասայինի հարազաւ թիմ:

Երրորդ ամենանշանակալից հայոց դատմութեննեն, դա արդեմ 1915 թվականի հայոց ցեղաստանությունն է, հայոց բնաւչսարհի ամայացումը, մեր ծավակուրի, այս սինթ մեր հոգիին ոչնչացումը, որը շարունակվում է մինչեւ այսօց օսմանցիներեն սկսյալ թուրք մարդաստաններու կողմեց: Թուրքերի համեմայն դեռև չհասան իրենց նորացին: Դայերը անհավատաց թիթչուկ մը դուրս թռան գերեզմանեն, երբ թուրքը կարծում էին որ մեզ արդեն թադիլ են: Այլ նաև «իրավակի հարությամբ» կարծ ժամանակի մը ընթացին, թեև կարծ ժամանակով վերականգնեցին դարեւ ի վեր խանդված իրենց ան-

Կախողականությունը:

Իրեն ոչ դասմաքան 20-րդ դարի կոչելու եմ «Եղենի դար», ինչպես որ ունեցել եմ 5-րդ դար, որ կոչվում է Ուկեղար: Անըստ այս ծանս երեք կարեւոր դահերում արանքը մեջ մասնագետ դասմաքանները կրնացնել մեր ժողովութին կատարած «բազում հիշվելու արժանի գործություն»: Դիմա մենք ապրու եմ «Եղենի դարում», որի հետեամբներ շարունակում են հետեւել մեզ են հանգիստ չեն տախս: Ամենածանր հետեամբնը օսարության մեջ գտնվուի հայերն են, բռնազարդված հայրենիներն ունան դժվար թե եկուութեամբ սերունդից ավելի դիմանան իրեն հայ: Դայում Վիկությունը Դայանանի հզորացումն է, իր նորաստեղծ դեսականության հզորացումն է, եւ հայենադարձությունը:

Սի խանի դիտողություններ աշարժական ցեղակիցներուս մասին։ Դայերու սիրած խոսակցություններն մեկն ալ երկրագումդ

Դայերս նշանակայի ներդրում մշտական համար: Այսինքն՝ հայը չի կարող ինքնաշարժի գյուտը անել: Թե՛ս անկասկած հայեց առանց դժվարության յուրացնում են ուժեները ստեղծած եւ նույնիսկ հայկական երանգ մը տալով փորձում են խցիւ վել «զարգացած» բաղադրակիրք ժողովություններու շարթերը: Նաև մասնական 21-րդ դարում: Մերոն շառաւայի հետեւում են, օրինակ, լրեցն հազար կոտիկի թիճն եւ կրուկի ծեփն, որուեսզի «բաղադրակիրք ված» իրավաբանական մի սորտեկս, երբ մեր երկիրը այցելի, հայ կարծ ջզվա, որ եթե անոր կոտիկի թիճը բարակուահ է, մենի տսր փիք կու շիկով ներկայանան իրեն եւ այս կա խանգարի մեզ բաղադրակիրք եւ բողական ընտանիում որդեգրվելու գոյություն ունի մի դեմություն, ո

հայեց հաստավել են հաճախ ի
րեւ Վարանդի, սնանկացած, կո-
ղողակած, չիմանալով օսար երկ-
լեզուն, բայց ընորդիվ իրենց ուշ-

ված են Միացյալ Նահանգներ՝
որ խղաքները։ Եթև զիտեր խն
հաս Մոսկվա կա։ Եթեկ հայերու
ուսախացնելու համար խղաք է կոչեցին Little Armenia։ Բայց դու
հայկական անում չէ։ Իր հին դա
մություն ունեցող ժողովուրություն, ոչ բ
ընդամենը 300 տարվա, կրնային ս
ուազարկել հսկական հայկական ս
նուն մը, դատական անուն, որը կ
նար նաև հավերժացնել մեր դու
բիս Արշակ Բ թագավորին անո
նը։ Օդինակ՝ ԱՐԾԱԿԱՎԱՆ անո
նը։

Կարծեմ մի իհշ ժեղվեցի: Այն ե
ասում, որ Եկրագումնդի վրա աղբա-
ժողովութեանը քոլոր չունեն մաս-
վոր զարգացման նույն ճակարդա-
կը: Պարզ օրինակ: Նյու Յորք խայլ-
ը կառուցած եւ մեջը բնակվու-
մարդիկ եւ անդիմ՝ Բրազիլիա-
կուսական անտառներուն մեջ առ-
ող մարդիկ՝ գտնեան մերկ, երեսի ե-
կու վայշի կոտր իրաւ սփերով կու-
սացող, ովեւ է իրանմ որու տա-

Տասնամյակներ առաջ, երբ Երիտասարդ էր, մատուցի շատ քարձ առաստաղը նա նկարազարդել է՝ դաշկերելով տուրքային դատումները եւ հերոսները: Դա մի ֆանտասիկ նկար է՝ նարդու կողմեա ստեղծված ամենամեծ մակերես ծածկող նկարչություն, հտալական Վերանումնի (Ուժնախան) գլուխ գործոցը: Ես ալ ամեն օր նատուր այցելող հազարավոր քախտավորներից մեկն են եղել 1954-ի ամառը: Դժվար թե որեւէ մեկը զգա ամեն կիրակի հավատացյալներու ունեցած աղումները, որոնք դատարագի են մասնակցուա նստած մատուտուա, թե՛ թանգարանուա: Ով գոմե մի անգամ չի մտել Սիբաշինյան մատուտը եւ նստել այդ նկարի դիմաց, չի կարող դաշկերացնել այդ աղումները: Որևան ալ որ Երկար մատուտուա նստած մնաս, դժվար թե որեւէ քան կարողանա ուսւադություն, շենի նկարի մագնիսական դաշտից: Դիաստանչ նկար է, սակայն ինչ

ՀԱԿՈԲ ՀԱԿՈԲՅԱՆ

«Օւսիլ օքեզ»

Հ. Հակոբյան, «Տերը», 1987թ.

վրա հայոց երկարակեցության մասին է: (Թեեւ կասկածի տակ դեմք չեւ առնվել հայ ժողովությի անմասնությունը): Դաճախ են իիւում եւ ուզում են իիւցօնել (տեղյա-անտեղյա), որ մենք գոյություն ունեն, երբ ուրիշ շատ ազգեր շատրւոց գոյություն չունեն, օրինակ ասութեանցիները, ռումենները, հերքինները (թեեւ ասում են, որ հերքինները հայեր են, Նեֆերիքին ալ հայ աղջիկ՝ հարս զնացած Եգիպտոսի փարավոննի): Ոինացել են անուուց մինչեւ 1915 թվականի ցեղասպանությունը, ոինացել են իրեւ հոլանդներ, իրեւ ճորտեալ Ասութեանցիները չկան, քայց իրենց հոգին իրենց արվեստին մեջ քարձրագույն արվեստ, ստեղծված իմինհանան մարդերու կողմից, կա Ասութեանց մարդկության համապատասխան կենդանի է այսօր, ևան ուրիշ

մարդկային խութեր, որոնք ֆոֆ ոռու են Երկրագնդի Վրա: Դնարա վոր է, որ Վիճակի բաներ են ասում Թեմ զիտեր: Կուզեմ նույն, որ համաշխարհային մշակույթին մեջ նկատի չունիմ արվեստը համարես, այլ՝ նանականությունը գաղափարներ, որու հայտնագործությունները, որոնք խթանեն մարդկության զարգացումը: Որդեսզ դարձ ըստ օսածու, օրինակ բերե իննաշարժը ստեղծող ըստն Ֆորդը, որ իր փոքր արհեստանոցին մենաշային տարբեր ձեւեր էր տայիս, որոնց միացուածով վերջն Երևան եկավ իննաշարժը: Եթ, իննաշարժին ստեղծվելեն առաջ եր Երկրագումնդին տեսը նույն է:

մության, աշխատասիրության, կազմահոդության, ուստի չանցած անոր հասարակության մեջ գրաված էն դատվակող դիրեկտոր, նվաճելու հյուրընկալ ժողովուստին հարգանք է վստահությունը: Դարերով հայությունը մի մասը բռնի են իրենց հայությունը ստիպված է գնացել արդեմ օսարության մեջ: Երբեմն անհավաք տալի հեռու հայրենինեն: Այսօր սկզբան, երբ ունիմն դարերով երազված անկախությունը, դժբախտաբա ականա, թէ կամավոր, հեռանու են և ադրբու երկիր ենի ընտրում և մենազարգացած երկիրը, հակառակ որ մենի այսօր աշխարհի ամենին անհամանաց երկիրներու շարժու

սահմանաց մղյուսուր շարք
են, ըստ որու գիտակներու հավա-
խծ տեղեկություններուն: Մեր հո-
սր դնելով օսար դետույան քա-
խելի օգնության վրա, ընդունելու
կիսամուտացկանի կազմավիճակը
բոլոր իրենց միտին մեջ կրկնո-
ւն, որ «չի կարող ավելի վաս ըլլար
Լավը ո՞րն է, զատց ո՞րն է: Երեփ և
մեն քան խառնվել է իրաւ: Ասում է
15,000 հայ հանցագործ կա Կայ-
ֆորնիայի բանտերում եւ չեմ գիտ-
ութան «հերքագրվածներ»: 15,000
ընտանի տուգի մեջ: Թեմ զիտեր այ-
սեղ ասեմ, թե ավելի ուշ, որ մեկ մ-
լիոն հայեր օրինակոր կամ ալ արդ-
ինի բնակվում են Միացյալ Նա-
հանգներուն: Օսարույան մեջ ար-
թյու վիշտը մեղմելու եւ մխիթարյա-
լու համար հայեց արժանի չէին բ-
նենալու մի փոքր խղաք, որ կոչվ-
հայկական անունով, եր այնու-
արքեր երկիրներու մայրականան-
ու կամ խղաներու անունով օ-

Սուրիական հանրապետության վաղացին եթե որեւէ ծառ կտա (սղաննե), հակառակ՝ 40.000.000 ձիթենի կա երկուած, չեղատում, դարձալիս ուղիղ բան տանում երկու տարով, որդես ժամանակ ունենա մտածելու գործած ոճիրին մասին։ Կերպով դժբախտությունը ունեցա կարդալի ֆրանսերեն աշխարհագրական և հանդիսի մեջ տղված մի հոդվա (Երեք այստեղ է, որ ասուա են՝ սղատությունը եղանկություն է) եւ հիշեցի «ահեղ դատաստան» բար բարու որ: Երբ Երախա էի, կարդացել է այդ մասին, այդ խոսքը Եկեղեցի կրոնի հետ կատ ուներ: Օրինակ, աղահու էլ, երբ գրում են այս տողը, հիշեցի Վաշիկանի Սիբաշինյան մատուի խորանի դաշը, հոկայու կան մի մակերես, որուն վրա արդեռության սեմին Միհել Անջելո Ըկարեց «Ահեղ դատաստանը»

▶ Երկրագումնի Երեսն... ոչ թէ
Տիեզերական աղեքի մը հետեան-
ով, որովհետեւ, ինչորս գիտնա-
կանները ասում են, աղբոյ էակնե-
րը այնան անողացման են, որ
նույնիսկ կլիմայական աննօւան
փոփոխություն մը տիեզերական
չափանիշով կրնա սնչող էակները
վերածել անունչ նյութի: Տիսուր
այն է՝ դարձվուած է, որ խելք մարդ
առանած իրենց անկախ, իր խել-
ով, իր գործերով, իր ստեղծագործու-
թյուններով իմն իրեն տանում է դե-
ղի կործանում «գործելու ազատու-
թյուն, իմնադրսետոնան անոյիմադ-
րելի ուսիանոցից...»:

Կարծես մի իիշ ցաւ տեղվեցի: Ահավասիկ հատվածներ այդ հոդվածն, որուն խորագիրն է՝ «Դարկավոր է խնայիլ մոլորակը՝ մեր ընդիանութարին»: Այս հոդվածի թարգմանության համար, որ սիրահուժար արեց Արու Բոյաջյանը, երախտաբար եմ:

«...Չարոբրիխանի բառերով ասած՝ «անտառները նախորդում են մարդկանց, անաղասները՝ հաջորդում» փաստն, ուժեմն, շատ հին է, «բնադահոդանություն» բառի գոյությունից էլ զաղեմի: Արդեն Լամարկը գրում էր. «Մարդն իր անհեռատես եսասիրությամբ սեփական շահի համար, իր տրամադրության տակ եղած ամեն ինչից օգուտ քաղելու իր հակումով, մի խոսնով՝ աղազայի եւ իր նմանների նկատմամբ անհոգությամբ, թվում է, աշխատում է ոչչացնել իր դահոդանաման միջոցները եւ նույնիսկ վերացնել սեփական տեսակը: Ամենուր բնաջնջելով հողը դաշ-

ηαση ή αποτελεί την πρώτη στάση στην πορεία της επιτυχίας. Η προσπορία της γνώσης και της δέουσας εμπειρίας στην προσωπικότητα του διευθυντή είναι αποφασιτική για την επιτυχία της επιχείρησης.

Եթե մենք այս ոիբրով դիմի
շարունակենք հողագնդի շահա-
գործուածը, Երա լաւաբանը կս-
տառապես այսօր իսկ ծնվող երե-
սաների օրոց

Սակայն մարդկային բնությունն այնուև է ստեղծված, որ հոկապես գործում է միայն Վերահաս Վանզաների ժամանակ: Իսկ մենք դեռևս բավականաչափ ենք գիտակցում, որ բնադրադանական Վանզաներն այդուհին են»:

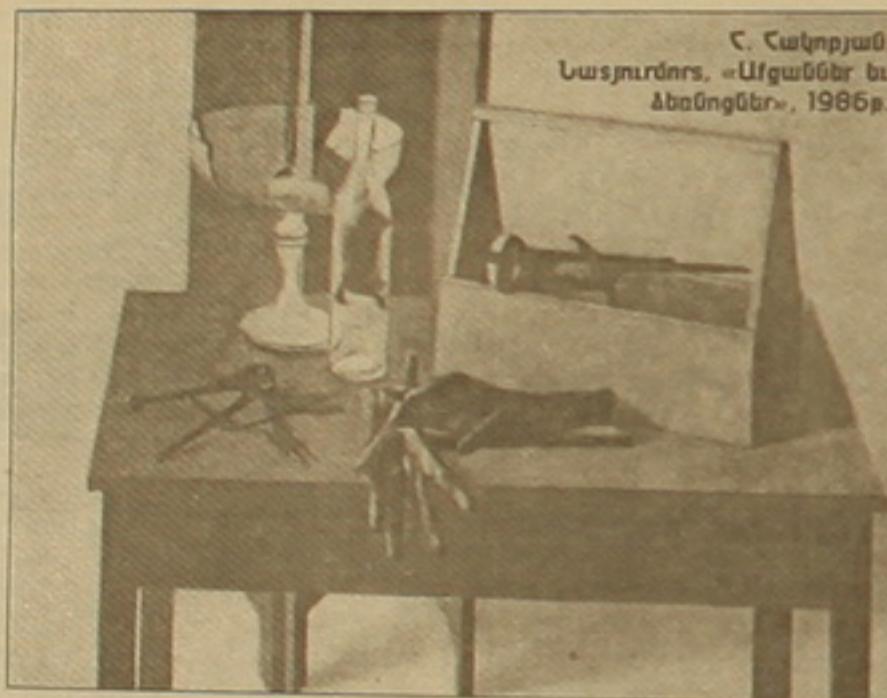
Այս սարսափազդու հողվածը կարդում էի Եւ հիշեցի մեր ամենամեծ քանաստեղին «լուսաղակավագ» Եւ քաջի Մատյան Ողբերգությունը. Եորից կարդացի այն ժամը, որ մտիս մեջ դահդանշած էր իրեւ անզուգական դասկեր, համաշխարհային գրականության մեջ.

«Զի երե մի լիճ, ծովերը նոյնիսկ բանահի փոխեմ, թե բազմասղարեզ դաւտերն իրենց ողջ անսահմանությամբ դարձնեմ ազադարք եւ եղեգների շամք ու դոլուրակներն, անտառներն ամոռոց կտելով միայն գրիչներ ըդում, դարձյալ չեմ կարող բարդած իմ անքիվ անօրենության չնշյն մասնիկն իսկ գրի առել: Երե անգամ ողջ մայրի անապոներն այն կիբանանի զողեավ դարձնեմ կտեսի լծակ եւ մի ժարդին իբրև կըուաբար Արարատ»

լեռ դնելու լինեմ, դարձյալ չի
կարող նա իր ծանրությամբ իջնե-
լիվ հասնել, համազուգակցել ու
հավասարվել մյուս նժարի հան-
ցաններին հետ»:

Ծիծը ասեմ միգով էի կարդում
Նարեկը, զերհացեցած սնունդով
այդ ճաօք դժվարամարտելի եր
բվում: Այս չափազանցությունները
ինչի՞ համար: Այդ ժամանակ չէի
կարող գնահատել իր հանճարը,
մշածում էի (մեղա-, մեղա) իրեւ
մարդ առարած կամ իմնասիրա-
հարված է, կամ էլ օւս կարիք ունի
ուսադրության եւ գուցուրանի:
Մարդ է վերջադիմ: Երբ հյայերու
իրաւ գրաբարով իր դարդերն եր
դաշտում Արարիշին: Լավ, ասում
էի, օրինակ, ինչ մեղի կրնաց գործած
ոլլալ կամ մարդկության ո՞ր մեջին
համար եր աղաչում իր դաշտելի Դի-
տուսին: 1000 տարի առաջ մարդկու-

յունը, միշտ է, առեն վտարված երախտից, բայց երկրագումոր շատ

Վ. Կակորյան
Նայութեա, «Այցաններ Եւ
ձեռնութեա», 1986:

Յիշաւ եր ժամանակը, այս նյութաղացության եւ փողի դարով, որ մեր մեծագույն բանաստեղծը իր մասյամը գեր եւ այդպես սրամմակ իր ողբը ողքար, որ նովեր, որ մարդ արարածը տակավին լիկվ մեխանայի չէ վերածված - Ամոթ, եթե Շվեդիայի արքան Նորբերտ իրեն չ-նորեր: «Զաղաքակրթված» մարդը, որ ճշմարտութենան ավելի սուսն է սիրում, հաճախ . է բարբաջում «մարդկության դեմ» գործվող ոճիրներու մասին: Բայց բնության դեմ ոճիրներ գործող իննազոն եւ տկարամիտ մարդ արարածը անդաշիծ չի դրձնելու:

Բնության հետ խաղ չկա: Ահեղ դատաստանից դրենով չկա: Ոչ մի գորով էլ չի օգնելու: Ֆրանսացի դասախոսին հոդվածը կարդալուց հետո ին մեջ մի բան վերջնականացնելու խանգարվեց եւ առաջին անգամ զգացի, որ սահում են դիմու անդրունողը, եւ բրոներս աւագելի խորը կարող են սահել եւ արգելակեցներ չկա: Ուսեն մարդկությունը դատապարտված է: Տեսա, որ փակուսիի մեջ են, ինչն են գրում: Այդ հոդվածը կարդալ ինձ հասցրեց հուսահատության: Ուսեն «ինտելիկս, հիմենիուն»:

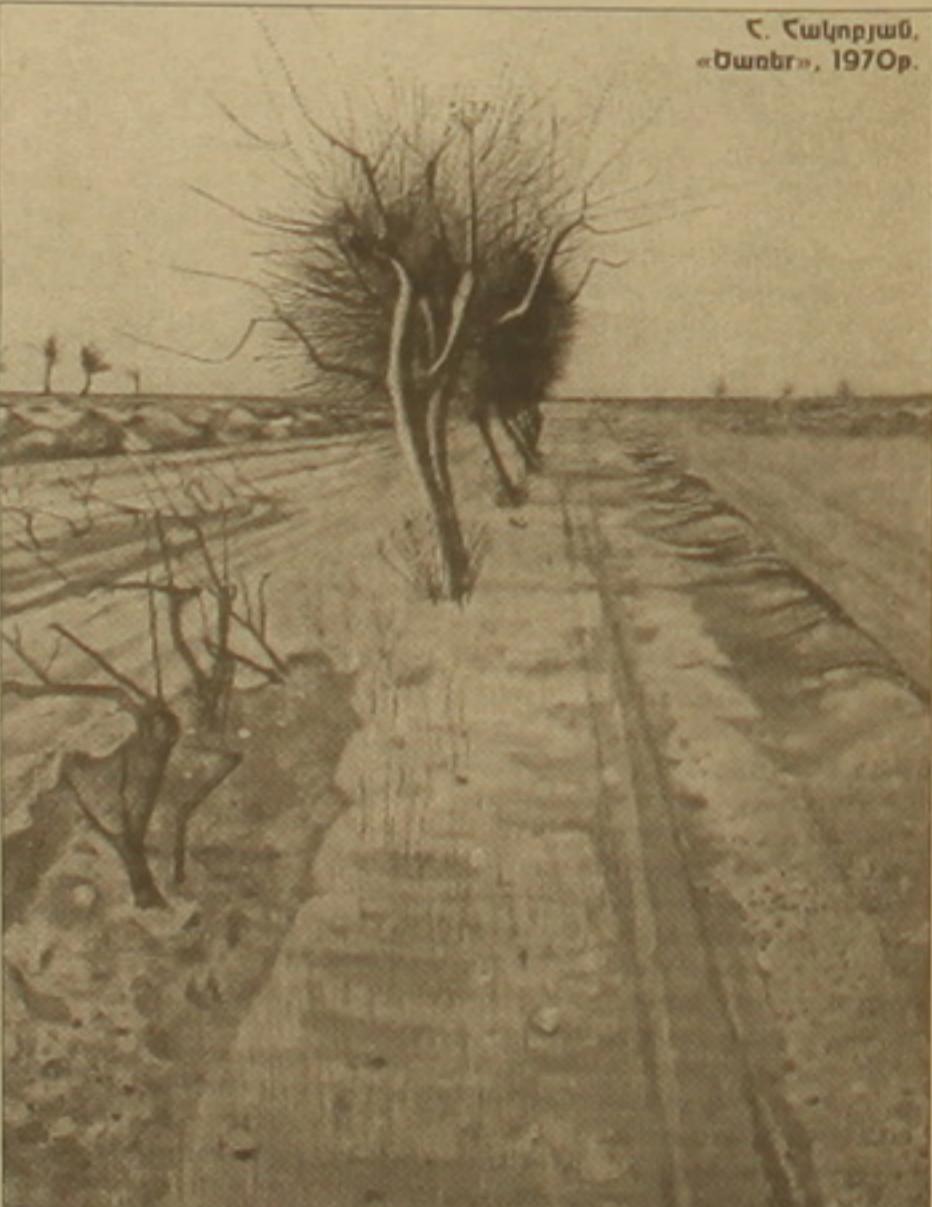
Հ-Հ, թաշումքածին» որ ասում են, հաճախարանները, ակադեմիաները, ինսիտուտները, լաբորատորիաները, դրակոնները, դրոֆեսորները, կենդանիներու եւ մարդերու վրա կատարվող փորձերը, ուսեմն, գիտակողնեն կամ անգիտակից, աղաժակրված մարդ արարածը իրեն եւ իր նմաններու գերեզմանն է փո-

կահայեր, ինչողս բրլ օպոյած ժամանակ էր, թե «հայաստանցի» Կաթէի է շարունակել, անուուն Որիան շատ տեղեկություն՝ այնուայսպէս: Դա, չմոռանամ մորմոններ հայ, Եղովայի վկանեցր հայ, բողոք հականեցր հայ, հայ կաթոյկնեցր համեստահայեցր, շատ ուսուվ երես կ կաղուց ընտանինեցր՝ հայ: Բայց իսկապես, օգսվելով գիտությանոր զինանոցից կարենր էր, որ շատ գիտնային մեր մասին: Վասահ գիտեմ, որ մեր մահացու թշնամինեցր շատ ավելի լուսջ հետարրկած են հայությամբ, քան մենի: Մենի հիմա մատուց ենի ինչողս անենի, որ հոգ որ բանովնեն եւ վերօին խորանարդ

մեր տոփ խան անգամ զթղղենի հոդի տակ: Գնացել կանգնեցել Երեւան մասնող մայրուղիներու վրա եղած վեցերու օրական խանի բժնաշար տոփի կտորներ են տեղափոխվում Երեան: Եթև իմանում ինչպես: Արդա մեր խեղճ անտառները, որ խորով Կոտակ քաջավոր տնկեց, ուստի Երեխ տեղն անգամ չտիի հիշեն: Ունել ժամանակից ավելի հրատաք է հնչում հնագույն դասգամը՝ «Ծանիր զիեզ»: Ես այս հետարրնյած եմ, ըսի, հայությամբ: Ես այ մատում եմ այդ նասին Երեւան կարողանամ մի իիշ քան ինձ համար դարձել իմ ուժերովս, մատելով, որ կարեի է ոոու քաներ իմանալ հայության նասին, եթե հետարրնյեն: Եթե մեր ստեղծած կերպարվեստը քաղաքանեն մեր հարեւան Երկիրներու կերպարվեստի հետ (նկատի ունիմ մանավանդ մեր դատանական հայրենիք եւ մեր

Կերպարվեսի հետ, ինձ համար
դարձվում է, որ թեև մենք խւկա-
յես հանձար ունինք, բայց մեր
ստեղծած նրանց ստեղծածի կող-
ին երեսում է տիաս, դատանեկան,
անչափահասի գործ: Մեր ստեղծա-
ծը չեմ ասում դեն զցելու բան է:
Բայց մենք չենք ստեղծել Նինվե,
Բարելոն, Պերսոլոլիս, Աթեն: Մեծ
խաղաներու մեջ կերպարվեսը ու-
րիշ զարգացման է հասնում: Բայց
ահավասիկ 20-րդ դարում հայ ժո-
ղովուրդի ծոցեն երկինք սլացան
այնոինի աստեր, որոնց փայլը չի
«կորնչում ի ծագելն արեգական»:
Այվազովսկի, Սարյան, Ա. Խաչատ-
րյան, Կոմիտսաս Վարդառես, Ալ-
թամանյան, Չարենց, Փարաջա-
նով, Մինաս, Փելեսյան: Մեր ժողո-
վուրդը հանձար ունի: Ասոնք հայ
հանձարներ են: Բայց մեր ժողո-
վուրդը որքան ալ որ ինն ժամանակ-
ներից է գալիս, կարծել մնացել է
դատանի: Իր զգացական աշխար-
հով: Ոչ գիտական տերմինով, դարձ
ժողովուրական խոսով, մեր ժողո-
վուրդը սրի ժողովուրդ է մնացել:
Միրտով, զգացումներով դեկավար-
վող, ոչ ոտեղով, որ ասել է հաշիվ-
ներով, հաշվենկառությամբ:

Ահավասիկ դաշտաղը, որ մենք չենք կարողացել դեռևս պայման ստեղծել: Դամենատեցել մեր ազգային հերոս Սասունցի Ղավիթը իրենից 1500 տարի առաջ աղբած Ողիսեւսի հետ: Նա նոր հետ չի կարող խոսիլ: Երախայի հետ ինչի՞ն մասին խոսիս: Բաղին-Կողբաղին-Սյունին-Զարխաղինը ուշ, Այսան-Ամիլիւս-Գեկոն-Պարիսը՝ ուժ: Պիհա-

Տ. Հակոբյան,
«Օսոեր», 1970թ.

Դասմական հարեան ժողովությունը, թե չէ իիմիկվա հարեանը քյունը ինչի՞ նման է: Առաջ գիտել հարեանդ ով է, իմաս օդանավ Օտում ես, եւ եթե առավոտուն Երեանում նախաճաշեցիր, իրիկունը հրազաներդ Խեց դաշտադակ կիյուրասիրեն Լու Անջելեսի մի սրճարություն: Դերողություն է մեզ հատակոա, եր մեր հայրեց լաստով Եփրամի հոսանքն ի վար գիտին տանօմ Բարելոն եւ Եսերով ոտով Վերադառնուած էին Եկիյիր: Եհավասիկ հսկական հարեանը քյունը: Եփրամ զես, միայն այդ բարձր չեմ գիտել ինչ արժի եղանակ:

մոս, Մենելաոս, հաղա Օլիմպո-
սը, Արենասը, Արեսը, Ադրունը:
Ինչ որ է: Թեեւ անհնար է չխիրԵ
դառավի շաղամները «Իռ» դա-
նակով կրծող, ոոր-օոր միայն
«քրաւելի» սկսող դարոնց, որ ք-
նամիին լու է ուղարկում, թե ար-
ճացիր, վեր կաց, գալու եմ գլուխ
ջարդելու... Մու անունը ի՞նչ դնես,
չեմ գիտեր: Տեսե՛ այսօրվա մեր երկ-
րի վիճակը: Այս խառնաւփորու-
թյան անունը ի՞նչ կոչես, երեվ
խառնաւփորություն: Երանի այս-
խան զրաւոր ըլլայինն, որ կարողա-
նային թենամիին լու ուղարկել, որ
արթնացիր, վեր կաց, գեներու կա-
դիր, գալու եմ գլուխ ջարդելու, եւ
ջարդեին այդ թենամիին գլուխը
ու դրծնեին:

Կարեն ժամանակն է, որ հայ ժողովուրդին անցնիշ հայ նկարիչներուն: Ակիզըն ասել էի, որ հոգված կուզեմ գրել հայոց դատության եւ հայ նախարարական ժամանակին:

«**У**ра երկու մեծ ժամանակակիցները՝ Գյորեն և Շիլերը, նրան գրեթե չնկատեցին»-գրու է Դյուլեբոլինի մասին քանաստեղծ, քարգմանիչ Յակոբ Սովետսօ, որը կազմել քարգմանել եւ հրատարակել է 18-րդ դարի վերջի և 19-րդ դարի սկզբների գերմանացի մեծ քանաստեղծ եւ նշանող Ֆրիդրիխ Դյուլեբոլինի ամբողջական ժողովածուն, գրելով ընդարձակ առաջանակագործություն, ուր ամենայն խորությամբ եւ գիտական վերլուծությամբ ներ-

Բանաստեղծերը նաև դեմք էին գործությունները, աշխարհիկ լինեաւ:

Բանաստեղծները որոշում են հոգետր եակներ» տեսի և «աշխարհիկ» լինեն, որովսայի նանց միջոցով սրբագրութիւն «աշխարհիկը», Վերածի հոգետր արժեթի, քաղաքական մինչեւ «ասվածային ոլորտ»: «Աշխարհիկի» զգեսի հազար բանաստեղծը սրբացնում է «անսուրը», մանուակ կյանի մեջ՝ հաղթահարելու նրա եկարային-անցողիկ բնույթը:

A black and white portrait of a man with dark hair and a mustache, looking slightly to the right. The image is framed by a decorative border.

Դյուլենշինը աղբելով 18-րդ դարի վերջին եւ 19-րդ դարի առաջին կեսուա, զգալով իր ժամանակի կենդանի շարժուած՝ բնությունն ու մարդկային կյանքը, իր բանասեղծությունների մեջ վերակերտուած է նրանց ուժինեֆը, գծագիրը, ներին դրամատիզմը, ձգտում է հավերժին, «ասէվաճների ոլորտին», ուր հավասարվուած են բոլոր ժամանակները եւ այնտեղ անհետանուած իրեւ այդդիսին: Պատմությունն ավարտվուած է, սկսվուած է «Ոգու կյանքը», որն այդ ոլորտուած ալլեա չունի կենսագուռում: Թեև բանասեղծների նշանակա-

թրբյուտ: Խօսել բասարակությունը օւսագաղցից մասը, ի վերջո, ծգտում է Դավթերին, խանի որ, ըստ էտյան, դա դրեհիայի կրչումն է, նոր «գաղտնի կողոք», բայց Էյոլիսովինը այն քացակիկներից է, որոնք խոսում են Դավթերի «ներսից», նոր սահմաններից: Նա ոչ թե ծգտում է մոտենալ եւ ծերովով հղվել հավերժի «մակերեսին», այլ գալիս է նոր սարածից եւ ռուսական աշխարհի «մակերեսը», որը սղանում է խոցել եւ կորեանել նոան: Բանասեղծական նղոաց եւ հոգեսր աշխարհի ներին ըցաղտուց սփյուռք են նոան կատարել այդ խայլը, նա կատրում է դա՝ հնազանդ իր թելադրանին եւ ներին տեսիլմերի ոիբրմին: Ըստ էտյան, նա գտնվում է Այս-աշխարհում (ժամանակի մեջ) եւ աղրում, զգում եւ մտածում Այս-աշխարհում (Դավթերի մեջ): Իր Այս-աշխարհային կեցության մեջ կադեւով երկու աշխարհներն իրաւ, որի ընորդիկ մեկը ազատվում է իր նյութական-ժամանակային կաղաղադրից, մյուաք ձեռ է թերում մարդկային դեմք եւ դիմագիծ: 20-րդ դարի մեծ գրողներից եւ լ. Գորինը մերձում է գրել «Դավթերի

Վերի դատմությունը, որը դատավորվելու ըստ քացառապես գործում է ժամանակի մեջ, իսկ Դավերմը կարող է դատմություն ունենալ: Դուլբոյինի դրեզիայում Դավերմը միանալով ժամանակին, ձեռ է թրում մարդկային-ժամանակային դիմագիծ: Բանաստեղծը ստեղծում է մի իրականություն, որ հավերժ հավերժ չէ, ժամանակը ժամանակ չէ, այն ունի այլ կերպ անվանել հնարավոր չէ. նաև անհրաժեշտ է մի նոր անուն, որը կընդգրկի բոլոր կողմերը. դա Ոգի է եւ աշխարհ, լուր

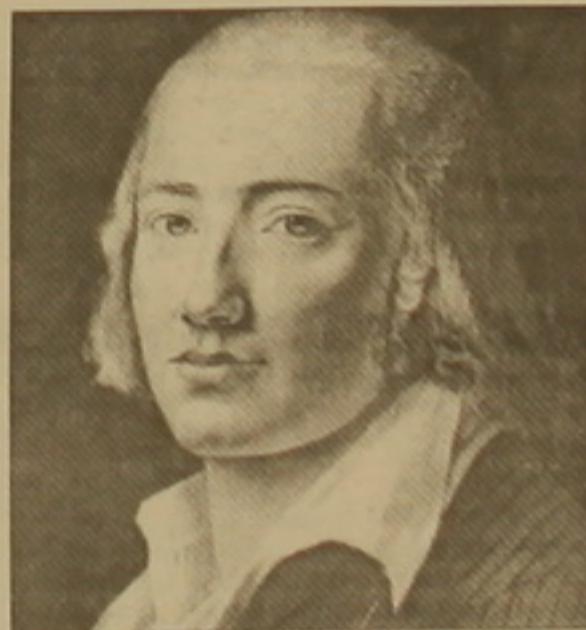
դես Զբայտոսի ճառագայթ, իսկ Զբայտոս որոյն բացարձակ «Դոգեսու սկզբում»։ Ին դես նշում է Գ. Մովսեսը, «Դյոլեցինը ացայի (Պոմաստանի) վերականգնիչը չէ, ո նա ներուժավարող, գայիշավորող եւ տեսլացածն է, ինչդես որ Պողոսը՝ իր տեսած եւ ուրիշ երկնի»։ Անցյալին կարեի է հարուցուալ՝ բացահայտելով Դավթի մեջ ներուշակ եւ «մարդկության դասմության մեջ Վրահաստավկած» դասկերը, ուր «հոմակա աշխարհի կերպարները իրագործվուամ են իր Սիակի՝ ի սկզբանն Խոստացվածության խորհրդականիներ։ Անհիկականության մեջ վերականգնվուամ է այն, ինչը նկատել եր ոչ այլ բան օգոստիանոս Երանելին, եւ ինչը դարձաւուակ ասես մոռացության եւ մատնվելու իսկ Տիրամոր դասկերին մոտենու է քանա տեղի սիրած կնոջ՝ Սուզետ Գոնսարի (ո մահը ճակատագրական եղավ բանաստեղծ համար՝ դառնալով նոր հոգեկան հիվանդության արտադին-տեսանելի դասմառը), կա ինչդես նոր կոչուած է քանաստեղը՝ Դիմինայի միֆա-կերպարը, «որը չկորցնելու անցյալի եւ ներկայի իր կատերը, դասնու է այն հոգեսու իրողությունը, որը կոնկրետ կերպավորած է միեւնուն եւթյան՝ միեւնուն կետին (Զբայտոս-Սիակին) հառված բերքարեր դեմքերը»։

ԱՆ ԱՐԵԳԻ ՀԱՅԻ ՂՈՎԱՆԵ

19-րդ դարի սկզբին Ֆ. Դյուլեբոլինի կետած «միֆա-կերպար», ըստ եռթյան Բեարիչի վերածնումն է նոր դայմաններուն եւ նոր համատեսի մեջ: Ընդհանուր շահ գծեր կան Դանքի «Նոր կյանի» եւ Դյուլելինի ստեղծագործության մեջ (առանձ նատխական մասերում): Աստվածային սիրությունը գետը քարծրագույն իմացության Բեարիչի Դիորիմա խորհրդանիւնը ընդգրկում է հինգ հայութանյա ժամանակաշրջան: Բեարիչի չեն՝ ստեղծված 13-րդ դարի վերջին եւ 14-րդ դարի սկզբներին, Դիորիմա՝ 18-րդ դարի վերջին եւ 19-րդ դարի սկզբներին, ըստ եռթյան, նույն միֆա-կերպարի երկու դեմքերն են (Վ. Գյորժի «հավերժ կանացի» գաղափարը), որը եկողողական դուեզիայում 19-րդ դարի կեսից սկսեց անկում աղյութ, եթե Ըկածի չորս նենամբ ոռուական իրականության մեջ Վլ. Սոլովյովին եւ Ալ. Բլոկին՝ հասնելով միանալու համար: Համար այս մասին մասին պատճենը պահպան է պահպան կատարության մեջ՝ առաջնային դաշտում՝ Տավուշի մասունքում:

Անհիկի եւ Իհատոնեականի միաձուզոյաց ինչը միջնադարում ընկալվուած որդես միա մյանց դեմ ուղղված երկու հակոնյա առ խարհներ, Ֆ. Դյուլենինի դրեգիային տափակաց է անբաժանելի միասնականություն, միա ժամանակ՝ շարժում եւ դրամահզօք: Երկինությունը եւ Երկիրը, Ոգին եւ Բնությունը, Գաղափարը եւ Իր նրա ռուափեյթ եւ իրական տեսիլները աշխարհում կորցնուած են իրենց իմնությունը «անհատական» սահմանները, մասնաւոր հարաբերությունների մեջ՝ որդես թթեն, բնական եւ անօրնագործուկան մետամորֆոզները:

զար ու արթագոյնութ մօտառ դրվագ
Գուցերի դա էր դաշտաոը, որ նա անհակա-
նայի մնաց Ծովնիսկ իր մերիմ ընկերներին
Դեգելին եւ Ծեղնագին, որոնք բարձր էին զնա-
հարում նրա հոգեկան անքիծ մարդությունը Ե-
մտավոր էներգիան, քայլ անտարբեր մնացի-
նա դրեզիայի նկատմամբ:

ՀԵՂԻԿԱԿ
ԷՂՈՅԱՆ

«Գերմանական պուեզիայի Ապրույնը»

Ֆրիդրիխ
Յուլիէռլինլի
հայերել
արակության
առիթու

դուզիայի մետաֆորային մակարակն է (լեզուն իրեւ հաղորդակցման երկորոշային համակարգ), մյուս կողմից դա եղակի եւ միակ Աշխարհի միջա-դասկերն է, որու բանակալային եւ եռածւական (ոլաստիկ եւ հոգետր, դասկերային եւ հնցունային) կողմերի արտացոլում ու համարումը քառերի եւ նունց առանձնահատուկ հարաբերությունների մեջ, երբ «ինտելեկտը» (լեզվի մենաւորությ) մեկ ընդհանուր կառուցվածի մեջ ի մի է բեռավ ոլաստիկան եւ դեֆորմացիան, կամ տեսողական (իմացինատիվ) եւ լսողական (ինստիրաշիվ) նշաղատկերները: Դյուլեպոլինի դուզիայի մեջ, այնուամենայնիվ, խանուկայինի եւ եռածւականի վրա գերիշխում է խոսք (Ոգի ինտելեկտը) իր նախնական (Ավետարանական) եւ մարդկային (քանաստեղծական) նշանակությամբ: Այդուհանդեմ, նու քանաստեղծությունները հեռու են աղոթից, (ինչորս նուր դիտողականությամբ գրու է Դակոր Սովոսսը, դա բնորու է Դյուլեպոլինի ժամանակակից մյուս հանճարեղ գերմանացի քանաստեղծին՝ Նովալիսին, որը ճգտելով քիսուննեական Միջնադար՝ իր դրույթան, հաւկանես «Գիտերվա հիմները», ընդունու մուտքանում է աղոթին կամ միջնադարյան հոգետր երգերին): Դամ, ըստ եռվյան ներքողներ են, որոնք ավելի շատ հիշեցնուած են Օփեռույան հիմները կամ Պինդարոսի դիֆերամբները: Նրա դրույթայում ավելի զգացվուա է անհիկ շեցը (որոսողյան), իան միջնադարյան երգը. Ներքողների տաղաչափությունը ավելի մոտ է հին հունական հեկազմետին, իան գերմանական միջնադարյան երգերի գիրմին:

Այս ամենով հանդերձ, Դյուլբոյինի դու-
զիան մղվուած է ոչ թե դեռի անցյալը, այլ՝ դե-
ռի աղագան, դեռի նոր ժամանակների քա-
նաստեղծական ոիթմերը եւ կառուցվածները:
Օգտագործելով ազա ուսանավորի՝ (Վերիիր)՝
հնարավորությունները, ըստ եռթյան առաջի-
նո օգտվելով դրանից, Դյուլբոյինի դուզիան
կաղվուած է 20-ր դարի քանաստեղծական
փորձերին: Ոչ միայն տաղաչափական, այլև
դասկերի կառուցման սկզբունքներով, խոսի
մետաֆիզիկային հագեցվածությամբ նաև 20-ր
դարի քանաստեղծների հոգեւոր հայրն է եւ ու-
սուցիչը, եւ ինչ-որ չափով կարելի է ասել, որ

Sակավին Պետքուրուզամ գործելու տարիներին՝ 1917-1918 թթ. զիսավորելով Արքայի գործիչների միհրաբուն, Ալեքսանդր Թամանյանը մկան առնելով, որ կայսրության տաղալումից հետո արքային գործերի նկատմամբ Ուստատանուա վերաբերումը փոխվել է, դրանց արտահոսն ու պատրումը կամնելու մոտավոր ջաներ է գործադրել եւ իր. Կ. Ռոմանովի եւ Ս. Խատերկինի ստորագրությամբ մի նամակ է ուղղել ժամանակակիր կամնավորությամբ, խնդրելով արգելել արքայի գործերի արտահոսը Ուստատանից, դրանց կցելով հեղինակների մշակած օրենի նախագիծը: Մինչ այդ նրա նախագծով Մովսեսյանը կառուցվում է իշխան Հեղերուսի մշակության դաստիարակությամբ, որի համար 1914-ին արժանացած Ուստատանի կայսերական գերազանցի ակադեմիայի ակադեմիկոս ընտրվելու ու ուշե մեջային:

Մրժանահատակ են նաև Արքայի գործեների միհրաբուրումներ իշխան Կոլյոնսկիներին Սովորովյանը դատկանող դաստիարակությամբ, Զմեովյանի դալառում գնակող արքայի գործերի նկամմամբ ցուցաբերած վայրագույնների մասին: Վերագրալութերը վկայում են, որ Ալեքսանդր Թամանյանը, ալական կայսերական 1904 թ. քաջանական Ալեքսանդր Թամանյանը ստանձել ու նախագծել է Գեղարքունիքի ակադեմիայի նախագիծը:

Կողմից, ուղղված Հայաստանի Հանրապետության համար արքայի առջևում է արքայի մատական ջանը և գործադրել եւ իր. Կ. Ռոմանովի եւ Ս. Խատերկինի ստորագրությամբ, ուղղված է արքայի առջևում կամնավորությամբ, ինդրելով արգելել արքայի գործերի արտահոսը Ուստատանից, դրանց կցելով հեղինակների մշակած օրենի նախագիծը: Մինչ այդ նրա նախագծով Մովսեսյանը կառուցվում է իշխան Հեղերուսի մշակության դաստիարակությամբ, որի համար 1914-ին արժանացած Ուստատանի կայսերական գերազանցի ակադեմիայի ակադեմիկոս ընտրվելու ու ուշե մեջային:

Կայսերական արքայի գործեն է արքայի գործերի արտահոսը Ուստատանից, որի համար 1914-ին արժանացած Ուստատանի կայսերական գերազանցի ակադեմիայի ակադեմիկոս ընտրվելու ու ուշե մեջային:

Ա. Մարգարիտ Ալեքսանդր Թամանյան
նկարակարգ. 1933թ.

Ենուքյունը, նշանաբան ումենալով ստանձել «Հանրապետության մեջ ամենութեա ամկինած նյութական կուսումայի բազմաւայր մասնաւությունների մասին»: «Մեր դատավան հայրենին եւ տեսական կոմիտե ստեղծելու մասին»: «Մեր դատավան հայրենին եւ տեսական կոմիտե ստեղծելու մասին»:

Հայաստանի Լուսավորության ժողովական կոմիտահայի հովանու կազմում գործող կոմիտե, բացի կազմակերպչական-վարչական կայտական դատավանություններից, հանդիսանում էն հայ ժողովի գերազանց հարուստը և նաև գործող ստեղծագործության անդաման անդամանության մասին: Հայաստանի հովանու կազմական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

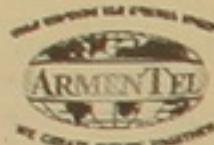
«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեությունն ընդհատեց Արքին հանրապետության կայտական մասին»:

«Նույլունների դադարանության կոմիտե» իր գործունեո

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Արմենստելը հայտարարում է մրցույթ տեխնիկական տնօրինության Միջազգային համակարգերի բաժնի ռադիո էլեկտրոնիկայի ճարտարագետի թափուր աշխատաելի համար:

Մրցույթի մասնակցել ցանկացողների համար անհրաժեշտ է ղայլամբներ են:

- Բարձրագույն մասնագիտական կրթություն
- Ավելի քան 3 տարվա աշխատանքի համար առաջին էլեկտրոնիկայի կամ հեռահաղորդակցության ոլորտում
- Դեռահաղորդակցության սարքավորման մեջ սպասարկման փորձ
- Դաշտակազմական գիտելիքներ՝ Windows, MS Office, Internet, Unix
- Խափանման մեջ հայտնաբերման և էլեկտրոնային սարքերի վերանորոգման կարողություն. տվյալների բազաների հաղորդում և աշխատանք. Անզերեն լեզվի գերազանց իմացություն

Մրցույթի մասնակցել ցանկացողների համար անհրաժեշտ է ղայլամբներ և աշխատանք. Անզերեն լեզվի գերազանց իմացություն

Մրցույթի մասնակցել ցանկացողների փաստաթերթ անհրաժեշտ է մինչեւ դեկտեմբերի 20-ը ներկայացնել Արմենստելի կայտերի Վարչություն՝ Երևան, Ակադեմիայի 6/1 հասցեում:

Տեղեկությունների համար դիմում՝ «ՀԱՆԱ-ԳՐՈՒԴ» ՍՊԸ,
հեռ. 58 12 42 կամ 56-31-15:

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հետեամի հաղաղութեարանը հայտարարում է եկանատակեած վարձակալութեամբ հողամասերի համար անհրաժեշտ աշխատանքի այլուստի:

Հ/Թ	Օգտագործման նորագույն վարձակալութեամբ հողամասերի համար անհրաժեշտ աշխատանքի այլուստ	Դասենք	Մակերես (մ²)
1	Հասարակական կառուցադրատում	Ա. Օհանյան փողոց	1500
2	Հասարակական կառուցադրատում	Մետաղագործների փ.	1200
3	Հասարակական կառուցադրատում	Մետաղագործների փ.	36
4	Հասարակական կառուցադրատում	Մետաղագործների փ.	40
5	Հասարակական կառուցադրատում	Այգեստան փողոց	1150
6	Հասարակական կառուցադրատում	Նայեանյան փողոց	2x800
7	Հասարակական կառուցադրատում	Արովյան փողոց	250
8	Հասարակական կառուցադրատում	Մետաղագործների փ.	800
9	Հասարակական կառուցադրատում	Գանձիմի փողոց	120
10	Հասարակական կառուցադրատում	Մետաղագործների փ.	1000
11	Հասարակական կառուցադրատում	Նայեանյան փ.	400
12	Հասարակական կառուցադրատում	Երևանյան փ.	25.2
13	Հասարակական կառուցադրատում	Ուսանողական փ.	30
14	Հասարակական կառուցադրատում	Ուսանողական փ.	360
15	Հասարակական կառուցադրատում	Մետաղագործների փ.	200
16	Հասարակական կառուցադրատում	Կասիյան փ.	270
17	Հասարակական կառուցադրատում	Մրցայան փ.	250
18	Հասարակական կառուցադրատում	Անվանության փ.	870
19	Հասարակական կառուցադրատում	Մետաղագործների փ.	400
20	Հասարակական կառուցադրատում	Երևանյան փ.	100
21	Հասարակական կառուցադրատում	Երևանյան փ.	24.5
22	Հասարակական կառուցադրատում	Արովյան փ.	150
23	Հասարակական կառուցադրատում	Ուսանողական փ.	380
24	Հասարակական կառուցադրատում	Մրցայան փ.	60
25	Հասարակական կառուցադրատում	Թատերական փ.	60

Մրցույթի մասնակցության հայտարարությունը ընդունվել է 2005 թ. հունվարի 10-ը:

Մրցույթը տեղի կունենա հետապնդական հայտարարության ժամանակ՝ 2005 թ. հունվարի 13-ին:

Լացուցիչ տեղեկությունների համար զանգահարել՝ 3-21-38:

ԻԳԵԿԱՆԻ ԶԵՂԱԿԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ
ԴՐԱՀՈՒԱՏԱՆԵՐԻ ՎԻՃԱԿԸ և ԿԱԶՄԸ

ՀՀ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԲՐԱՆԿԸ, ԵՎԵԿԱՎԱՐՎԵԼՈՎ «ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԴՐԱՀՈՒԱՏԱՆԵՐԻ ՎԻՃԱԿԸ և ԿԱԶՄԸ» ՄԱՍԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԴՐԱՀՈՒԱՏԱՆԵՐԻ ՎԻՃԱԿԸ և ԿԱԶՄԸ

ՏԵՂԵԿԱՎՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԴՐԱՀՈՒԱՏԱՆԵՐԻ ՎԻՃԱԿԸ և ԿԱԶՄԸ 2004 թ. 3-րդ եռամյակ

Եռամյակի սկիզբ

I. Համախառն արտահին ակտիվներ	489,673,177.06	ԱՄՆ	դրամ
այդ թվում՝ միջազգային դրահուատաներ (համախառն արտահին ակտիվներ ազատ փոխարկելի արժույթով),	489,637,935.38	ԱՄՆ	դրամ
բանկային ուսկի	0.00	ԱՄՆ	դրամ
ԴՓԻ ԱՄԲ-ում	12,076,587.00	ԴՓԻ	17,706,956.49
դրահուատային դիրի ԱՄԲ-ում	0.00	ԱՄՆ	դրամ
II. Զուտ արտահին ակտիվներ	248,512,138.56	ԱՄՆ	դրամ
որից՝ ազատ փոխարկելի արժույթով,	248,509,479.17	ԱՄՆ	դրամ
Եռամյակի վերջ			
I. Համախառն արտահին ակտիվներ	505,711,191.03	ԱՄՆ	դրամ
այդ թվում՝ միջազգային դրահուատաներ (համախառն արտահին ակտիվներ ազատ փոխարկելի արժույթով)	505,660,851.54	ԱՄՆ	դրամ
բանկային ուսկի	0.00	ԱՄՆ	դրամ
ԴՓԻ ԱՄԲ-ում	7,320,183.00	ԴՓԻ	10,753,304.50
դրահուատային դիրի ԱՄԲ-ում	0.00	ԱՄՆ	դրամ
II. Զուտ արտահին ակտիվներ	258,395,259.06	ԱՄՆ	դրամ
որից՝ ազատ փոխարկելի արժույթով	258,379,186.05	ԱՄՆ	դրամ

ՀՀ Կառավարության առջներ դեռական գույի կառավարման վարչությունը ներկայացնում է տեղեկատվություն մասնավորեցման մասին

Մրցույթ

N	Անվանում	Դասենք	Գործունեության տեսակը	Գնահատված արժեքը (հազ. դրամ)	Նվազագույն գինը (հազ. դրամ)	Մրցույթի անցկացման օրը
1	-Գյումարային կոմունա - ԴՓԲԸ գույի կազմից առաջնացված «Կանաչաւատ» հյուսնացող	Անվային մարզ, Ի. Եջմիածին, Կիովյան փող.	Հյուսնացային ծառայություններ	56 852	10 000	05.01.2005թ.
2	Դաշտավայրի կոմունա	Կոտայքի մարզ, Ի. Դաշտավայր, Ստեփանավան փող.	Ժամանցի կազմակերպում	3941	985	11.01.2005թ.
3	Դաշտավայրի կոմունա	Կոտայքի մարզ, Ի. Դաշտավայր, Ստեփանավան փող.	Ժամանցի կազմակերպում	8484	2121	11.01.2005թ.
4	-Մարմարի նավահանգիստ - ՓԲԸ	Արմավիր, Ասպարուս 1	Նավահանգիստի առևտու	143 625	35 906	14.01.2005թ.
5	-Ամառային գույսահանգանական սուսանական բազա - ԴՓԲԸ	Ծիրակի մարզ, գ. Ամառային գույսահանգանական սուսանական բազա	Գյուղանաց, ուսումնակողմանական աշխատանքների հրականացում	1088	272	14.01.2005թ.
6	-Ամառային հյուսնացող - ԴՓԲԸ	Ծիրակի մարզ, գ. Ամառային գույսահանգանական բազա	Պատմական գույսահանգանական սուսանական բազա	2658	665	14.01.2005թ.
7	-Դիմումի թեմանույթային - ՓԲԸ					